A°. 1841. DONDERDAG, 10 JUNIJ. N°. 46.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 7 *Junij* 1841.

(22069) De volgende personen hebben aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Colonie, als:

Mr. PIETER FIERS SMEDING.
HENRY TYNDALL en Echtgenoote.
WILLEM LODEWIJK DE FRIDERICI.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

Transporten.

(20348) Den 1sten Junij 1841. H. A. TIRION qq. gezamentlijke Erfgenamen van wijlen ELISABETH HENDRINA LIMES, in leven Echtgenoot van FREDERIK TAUNAIJ, aan OLIJMPHIA LIER, zoo voor zich, als voor hare Minderjarige Kinderen, van het Huis en Erf, aan de *Wagewegstraat*, Nieuwe Wijk La. B. No. 171, Oude Wijk La. D. No. 113 | 120.

Idem. Dezelve qq., MARIA ANNA SCHEVENINGEN, zich vroeger geschreven hebbende MARIANA van SCHEVENING, aan wijlen ELISABETH HENDRINA LIMES, in leven Echtgenoot van FREDERIK TAUNAIJ, van het Huis en Erf, aan de *Wagewegstraat*, Oude Wijk La. D. No. 113 | 120, Nieuwe Wijk La. B. No. 171.

Den 3den. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan J. C. HARTMAN, van het Erf en Gebouwen, aan de *Groote Dwarsstraat* of *Kauuknie*, Oude Wijk La. F. No. 202 en Nieuwe Wijk La. D. No. 44.

Idem. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan A. W. OPPENHEIMER, van de Houtgrond *l'Inquietude*, aan de rivier *Para*, aan de mond van de *Carolina Kreek*.

Idem. Dezelve, aan J. O. N. ENGELBRECHT, van het Huis en Erf, aan de *Watermolenstraat*, Oude Wijk La. B. No. 14 en Nieuwe Wijk La. A. No. 208.

Idem. Dezelve, aan de Minderjarige P. E. WHITE, van 1/6 aandeel in de Plantaadje *Alsimo*, gelegen in het gedolven Kanaal van de *Warapper Kreek*.

Den 7den. J. DE JAGER Ez. qq. H. H. DIEPERINK, aan SAML. Hs. DE GRANADA, van het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, Oude Wijk La. C. No. 33 en Nieuwe Wijk La. B. No. 70.

Idem. F. F. J. BOTHE, aan CHRISTINA SOMERMAN, van ¼ aandeel in het Vererfpacht Erf, aan de *Malebatrumstraat*, Oude Wijk La. C. No. 150 en Nieuwe Wijk La. B. No. 191.

Idem. T. J. NAHAR en W. J. NAHAR, *Executeur* en *Executrice*, alsmede Erfgenamen in den Boedel wijlen JACOB NAHAR, aan C. L. HEINZER, voor de Minderjarigen G. C. EIJBO, P. F. EIJBO en S. M. WELSON, van de Buitengrond aan de Rijweg van *Quata*, bekend onder La. D. No. 5.

Den 7den. VAN WEST & DE HART, te *Amsterdam*, aan JB. THOEN, G. FAAS, ELIAS en HENDK. WM. VAN RINCKHUIJSEN, als Commissarissen, en RUDOLPHE LE CHEVALIER en HENDK. WM. KUHN, als Directeuren van de Societeit van Eigendom der Plantaadjen *Uitgeraad* en *La Perseverance*, van de Suiker-Plantaadje *de Eendragt*, aan de *Cometuanna Kreek*, zonder Slaven.

Idem. W. C. GRUNBERG, C. J. GRUNBERG, S. S. GRUNBERG, J. E. GRUNBERG en LUCIA van den Boedel J. J. POLAK, aan C. A. BATENBURG, van het Huis en Erf, aan de *Heerenstraat*, Oude Wijk La. C. No. 63 | 64 en Nieuwe Wijk La. B. No. 87.

Paramaribo, den 8 Junij 1841.
De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(22073) Fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Dingsdag den 15den dezer, des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van hetzelve Departement door den *gequalificeerden* Vendumeester S. A. C. FLU, publiek doen verkoopen:

De nagelatene *GOEDEREN*, van de Heeren LOURENS C. STUGER, JOHAN FREDERIK WILHELM SCHARFF en WELKOM van L'ESPERANCE van PREMIERRE van JUDA.

Alsmede die van Mejufvrouw HERMINA VOETMAN, bestaande in *LIJFKLEEDEREN* en eenige *MEUBELEN*.

De Negerin *Johanna* met hare Kleinkinderen *Hendrina*, *Frans* en *Doris* en een *opgeboeid CORJAAL*, aankomende laatstgemelden Boedel.

En voor rekening van den Boedel JB. GOMPERTS, eenige *LEDIGE TROMMELS*.

Paramaribo, den 8 Junij 1841.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Op Dingsdag den 15den dezer, des namiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, door den *gequalificeerden* Vendumeester S. A. C. FLU, publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: MARIA REGA. van PACHECO, SANTJE van DRUMONT, CATRIJNTJE van CORONEL, gerepudeerd Gemeenschappelijke Boedel JOSEPH ITTENSHON en nagelatene Huisvrouw LOUISA ELIS. PODEKOWITZ, WILHELM ADOLF ROZENSTOK, DANIEL MULLIER, PROFIJT van VALENTIJN en een daartoe behoorende *OPSTAL*, staande op het Erf aan de *Steenbakkersgracht* La. E. No. 379; J. HAZENBROEK, JACOBA WILHELMINA SMITH, CAROLINA GEERTRUIDA WILKENSON, JOHANNES KEIJSER, ABM. C. LEVIJ en LOUISA CECILIA MENTUA.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Pa[illegible], den 9 Junij 1841.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(23375) Aangebragt per *de Planter*, Kapt. H. F. ZEIJLSTRA:

Beste JAVASCHE RIJST,

te bevragen bij den ondergeteekenden.
Paramaribo, den 7 Junij 1841.
Hs. KLINT.

(23372) De ondergeteekenden voornemens zijnde, hunne Affaire te *quitteren*, zullen op Maandag den 14den dezer, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen, de nog bij hun voorradige *GOEDEREN*, welke zij inmiddels tegens CONTANT tot zeer *verminderde prijzen* te Koop aanbieden. — Zij verzoeken hunne Debiteuren, zoo ook die der gedissolveerde Firma van E. BENJAMIN JR. & J. J. DE MESQUITA JR., zoo spoedig mogelijk hunne verschuldigden te komen aanzuiveren, ten einde onaangename maatregelen te voorkomen.

Paramaribo, den 3 Junij 1841.
BENJAMIN & Co.

Verandering van Woonplaats.

D. JUDA,

geeft bij deze kennis aan zijne geëerde Begunstigers, dat hij verhuist is, en thans woonachtig in de *Wagewegstraat*, in het huis behoorende aan den Heer J. H. REIJEG, biedt tevens zijne GOEDEREN tegen *billijke prijzen* te Koop. (22051)

(20183) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal MORGEN om 9 uren, verkoopen:

Vaten en kistjes *BAKKELJAUW* en andere *PROVISIEN*, *STUKGOEDEREN*, *HOORNBEESTEN*, een kist *Hollandsche STIJFSEL*, een *LASTDRAGER*, *WANE*- en *KOPIE PLANKEN*, van de Gronden *Hanover*, *Osembo* en *Quapibo*.

Acht verstandige Dagen.

(*Slot van No. 45*).

Adolph zou zijne *critische* toespraak gevolgd hebben, indien de jeugdige, *geniale* pianospeler en componist, Hendrik van den Aak, niet binnen getreden ware. Célestine begaf zich snel in Adolph's *atelier*, en Evermans verliet het huis.

» Zonder complimenten gesproken," ving Adolph aan: » dan komt gij een weinig *mal á propos*, en zou het mij aangenamer zijn, bijaldien gij morgen eene sigaar bij mij kwaamt rooken."

» Morgen," dus zuchtte van den Aak, als speelde hij de rol van *Aballino*; » morgen, dan is het te laat!"

» Om Gods wil, wat is u overkomen?" dus vroeg Adolph ernstig.

» Broeder, ondanks den raad mijner vrienden, ondanks de meesterlijke opvoering van Ifflands *Speler* of *Revenge Praag*, en de lectuur van *Trente ans*, *ou la vie d'un joueur* — heb ik gespeeld.."

» En verloren?"

» Ja, hoe kont gij iets anders vragen?"

» En is uwe speelschuld groot?"

Helaas, ja, duizend gulden!"

»Niet meer?" riep Adolph vrolijk uit. »Geluk, driewerf geluk, mijn vriend! ik bezit juist die som. — Ziedaar honderd gouden tien guldenstukken; maar ga dan ook dadelijk heen, want ik heb dringende bezigheden."

Bijna de deur uitgezet, verliet Hendrik van den Aak het huis, en liep den ouden Arie schier omver, die met eenige van Adolph's crediteuren den trap opkwam.

Bij den aanblik dier wèl genoodigde, doch *thans* niet *welkome* gasten, was Adolph een weinig verlegen, en sprak de heeren aldus aan:

»Ik verzocht u hier te komen, mijne vrienden! Het was mijn plan uwe rekeningen te voldoen; een onvoorzien voorval doet mij echter u verzoeken, u morgen ten mijnent te willen vervoegen."

»Morgen!" riepen allen ontevreden uit. »Van uitstel komt afstel."

»Ik geef u mijn woord van eer, dat gij morgen betaald zult worden," verzekerde Adolph.

»Het *woord van eer* is eene obligatie, die niet op de effecten prijs-courant genoteerd staat," merkte een der crediteuren aan.

Nu werd Adolph driftig.

»Wie het waagt aan mijn woord van eer te twijfelen, dien raad ik van hier te gaan, en zoo hij dit niet spoedig doet, geef ik hem de keuze tusschen deur en venster!"

»Ik zou de heeren raden aan het eerste de voorkeur te geven," sprak de oude Arie, »mijn meester is lastig, als men hem boos maakt."

Adolph met geregtelijke middelen ter betaling dreigende, gingen de verbolgen schuldeischers heen. Zijn kleedermaker Kobus Koppen alleen bleef.

»Vergeving! mijnheer Herth," dus ving hij smekend aan, »vergeving, dat ik zoo op betaling aandring; maar ik had er zoo vast op gerekend... Mijne vrouw is zeer ziek.... Vier mijner kinderen hebben de kinkhoest.... De huishuur is vervallen, wat zal ik doen?»

»Dit gouden horologie verkoopen," riep Adolph uit, terwijl hij zijne *repetitie* van de *collier de sûreté* ontdeed, die uit Henriette's haren gevlochten was.

De kleedermaker stak het horologie op, maakte eene diepe buiging en ging.

»Die man kan meer dan het halen van lappen door de schaar," sprak de oude Arie. »Zijne vrouw is zoo gezond als een visch, en zijn kroost *laboreert* evenmin aan de kinkhoest, als ik oude kaarsensnuiter van het jaar onzes heeren 1787, toen de Pruissen in...."

Arie had geen' tijd, verder te gaan, want de heer Molhuis kwam met zijne dochter Henriette binnen.

»Oom hoe gelukkig ben ik, u hier te zien met mijne Henriette, die gij mij zelf in de armen voert," juichtte Adolph.

»Gij waart dus verstandig gedurende acht dagen?" vroeg de beeldschoone Henriette, terwijl haar oog van tevredenheid gloeide.

»Ja," riep Adolph vol zelfvoldoening, »ik heb de weddenschap met vlag en wimpel gewonnen."

»En uwe schuldeischers zijn alle betaald?" vroeg oom.

»Ja — neen — juist niet alle?"

»En waarom niet?"

»Omdat — omdat — toen zij kwamen, was mijn geld op."

»En de honderd Willempjes?"

»Werden tot een edel doel besteed, lieve beste oom."

»Jongeling!» sprak oom op barschen toon, »als men, als gij, acht dagen te huis zit; hoe kan men dan zooveel verteren?»

»Lieve beste oom dat is een geheim!»

»Adolph, hebt gij geheimen voor mij?» vroeg Henriette op bedroefden toon.

»Dat geheim doet u de weddenschap verliezen, jongeheer!» ging oom voort.

»Dat juist niet, lieve papa,» vleide Henriette. »laat hij zich verantwoorden.»

»Dat wil ik, met die duizend guldens betaalde ik....»

»Welnu dan, wat betaaldet gij er mede?»

»Eene *dette d'honneur*, eene speelschuld."

»Eene speelschuld! gij hebt dus gedobbeld. Nooit zal ik de hand mijner dochter aan een' dobbelaar geven."

»Maar ik was de speler niet, dat bezweer ik u, bij mijne liefde voor Henriette."

»Als hij daarbij zweert, lieve papa, dan moeten wij hem gelooven," fluisterde Henriette haren vader in het oor.

»Neen, ik heb niet gespeeld,» dus ging Adolph voort, »ik hield mij gedurende acht dagen met edeler arbeid bezig. Ik schilderde, zoo als ik u reeds schreef, het portret van Henriette. Oordeel gij en zij, of ik gelukkig was in het treffen der gelijkenis.»

Dus sprekende, opende Adolph de deur van zijn *atelier*, en vader en dochter traden binnen.

Henriette trad het eerst verontwaardigd terug. »Hoe, mijnheer, eene gestuijerde dame in dit vertrek?» dus sprak zij, met den toon der verwijting.

»Onbezonnen mensch, die ik ben!» riep Adolph uit, en sloeg zich tegen het voorhoofd; »maar ik zal u inlichtingen geven»

»Inlichtingen, mijnheer! inlichtingen? wij behoeven die niet. Uw geld verspeeld; een meisje verborgen! schandelijk, schandelijk: het mag geen daglicht zien!»

Adolph stond op het punt, wanhopend te worden, toen Jan Evermans binnentrad.

»Red mijne eer, mijn vriend!» dus riep Adolph, »is die dame *uwe* beminde niet?»

»Daarvoor beware mij *Amor*,» sprak Jan Evermans, schertsend; »het is de keukenprinses van uwen oom. Kaatje, den sluijer af, die uwe vijftigjarige aanvalligheden bedekt!»

De maagd gehoorzaamde, en de bruinwangige spitsvorstinne van den heer Molhuis ontdekte haar liefelijk aangezigt.

Nu kwam Hendrik van den Aak de kamer binnentreden.

»Ik heb weder gespeeld — ik was gelukkig — in dank geef ik u het geleende terug,» dus sprak hij schier ademloos, en een gouden regen van duizend gulden golfde over het groene tafelkleed.

»Mijne vrouw is hersteld, en de kindertjes, die alle vrij van den hoest zijn, wandelen wat in het zonnetje, in dank breng ik uw horologie terug; een rijke kamerheer heeft mij betaald.»

En Kobus Koppen gaf Adolph zijn gouden *repetitie* terug.

»Bij mijne zondige ziel,» sprak de oude Arie, »als ze geene *comedie* met u gespeeld hebben, mijnheer, dan wil ik een stukje van mijne pink missen.»

»Ja!» riep de heer Molhuis geroerd uit, »wij hebben *comedie* gespeeld; maar het edele hart van Adolph heeft er ons het onderwerp voor opgeleverd, en ons tot eene schoone *intrigue* in staat gesteld. Evermans en van den Aak waren juist ten mijnent, toen uw brief kwam. Dadelijk was het plan beraamd, Kaatje gekleed, en Koppen die mij de maat van een *Mackintosh* kwam nemen, mede in het complot betrokken..»

»En Henriette, speelde zij ook mede?» vraagde Adolph.

»Neen,» riep het schoone meisje uit, zij hield zich buiten alle vermomming, omdat zij haren *aanstaanden echtgenoot*, die gedurende *acht dagen* zoo verstandig was, geen' alsem wilde gieten in den honingwijn zijner vreugde.

Adolph zag oom veelbeteekenend aan bij het woord van *echtgenoot*.

Oom knikte ja.

Twee gelukkigen lagen in elkanders armen.

Zes weken later was het bruiloft; men deed mij de eer aan, mij tot ceremoniemeester te benoemen aan de tafel. Ik geloof, dat ik mij goed kweet van mijne taak, want het bruidspaar was ook een *poëtisch* paar.

Twee jaren daarna woonde ik de begrafenis van Adolph bij. Zijne kunstvrienden beweenden in hem eenen meester, in wien de kiemen lagen van eenen Rubens en Rembrandt, ik beschreidde eenen vriend, op wiens graf ik zou durven schrijven:

»Hier rust een Mensch."

De Duitsche Rijn.

Zij zullen hem niet hebben
Den vrijen Duitschen Rijn,
Zoo lang zijn' waatren ebben
En hem de zon beschijn';
Zoo lang er schepen drijven
Op zijnen breeden stroom,
En Duitschers mannen blijven,
Manhaftig, kloek en vroom.

Zij zullen hem niet winnen
Den vrijen Duitschen Rijn;
Zoo lang er knapen minnen
En flinke meisjes zijn:
Zoo lang kasteel en rotsen
Zich spieg'len in zijn' vloed,
Of bij met ijs en schotsen
De landen daavren doet.

Zij zullen hem niet krijgen
Den vrijen Duitschen Rijn,
Geen Duitsche barden zwijgen,
Wie onzen moed begrijp';
Dat zij als raven krassen,
Al gieren zij zich heesch:
Zoolang hier rotjers plassen,
Kent onze Rijn geen vrees.

Zij zullen hem niet boeijen
Den vrijen Duitschen Rijn,
Zoolang er harten gloeijen
Door zijnen edlen wijn.
Eer ons de Rijn ontkomen
En prooi wordt van 't geweld,
Verzink' in zijne stroomen
Tot Duitschland laatsten held!

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. C. Ritchel, van Demerary, hebbende 5 dagen reis; Passagiers: Apollonius van Reijk de Groot, Henriette van Reijk de Groot en Louiza Toby.

Idem, de Nd. Am. Brik Pramium, Kapt. B. Foster, van Wilmington, hebbende 37 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 8sten, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, naar Amsterdam, lading: 475 vaten Suiker, 63 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen. — Passagiers: Mevrouw Clasina Josephina Klint, Weduwe van Joël Heinrich Im Thurn en hare Minderjarige Kinderen Emma Georgina en Henrij Ernest, de Heer Willem Arnold Klint, Mejufvrouw Maria Carolina Nanci van der Kooij, de Minderjarigen George Lodewijk Mens Fiers Smeding, Christina Wilhelmina Margaretha- en Louisa Emmelia Greeve en de Kanonnier J. J. Lisscher.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het tweedeks driemast Galjootschip Nicolaas Witzen, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Fauvereij.

Het gekoperd tweedeks Pinkschip de Drie Gebroeders, Kapt. J. C. Alkes. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Carolina en Johanna, Kapt. F. A. Matzen. — Adres bij Gebrs. Reelfs. — Sluit 13 dezer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 20 dezer.

Gedrukt bij de Erven J. Brink.